

In liefdevolle herinnering aan

Rien van Raan

* Zwolle, 22 maart 1928

† Cserkeszölö, 27 september 2003

Wat ons rest zijn de herinneringen.
Heel belangrijk, want die kun je meenemen,
die worden je niet afgenomen,
die draag je mee je leven lang.
En gelukkig hebben we veel mee te dragen,
want er zijn goede herinneringen in overvloed.

Iedereen die er was,
iedereen die er nu is,
iedereen die er zal zijn,
Köszönöm.

Achterblijvend met een dubbel gevoel, was het vakantie of was het zoals hij het zelf noemde, een zoveelste expeditie. Ook een dubbel gevoel omdat hij gestorven is zoals hij altijd had gewild, en dan nog wel in zijn tweede vaderland.

Maar als je hem gevraagd had, had hij nog jaren door willen gaan met dit leven waarin hij vaak de lat voor zichzelf enorm hoog legde.

Een leven dat werd gekenmerkt door:

- sportiviteit
- doorzettingsvermogen
- perfectionisme
- en vooral de aandacht die hij gaf aan anderen, zonder dat hij zelf op de voorgrond wilde treden.

Zijn leven samenvatten in woorden die hier geschreven kunnen worden is niet mogelijk. Het is een aaneenschakeling van bewonderenswaardigheden geweest zoals, zijn carrière bij de Nederlandse Spoorwegen en zijn enorme inzet voor de Tilburgse Watervrienden. In 1973 kon hij de wens van zijn vrouw verwezenlijken: "Een eigen huis". Stil zitten kon hij niet en was dan ook altijd bezig, of het nu ging om de zorg voor de spulletjes voor Hongarije, het klussen in en om het huis of het "even" helpen van een ander.

Ook wij, zijn kinderen en kleinkinderen, speelden een grote rol in zijn leven.

Er is een einde gekomen aan iets wat nog niet had mogen eindigen.

Wat altijd in onze gedachten zal blijven is de viering van de Gouden Bruiloft, zowel hier als in Hongarije.

Rien, pa, opa, we zullen je enorm missen.